

Copyright text și ilustrații © 2013 CARLSEN Verlag GmbH,
Hamburg, Germania
Ediție publicată pentru prima dată în Germania cu titlul
DIE SCHULE DER MAGISCHEN TIEREN I

Toate drepturile rezervate

Editura Litera
O.P. 53; C.P. 212, sector 4,
București, România.
tel.: 021 319 63 90; 031 425 16 19; 0752 548 372.
e-mail: comenzi@litera.ro

Ne puteți vizita pe

Scoala animalelor magice
Margit Auer

Copyright © 2020 Grup Media Litera
pentru versiunea în limba română

Toate drepturile rezervate

Traducere din limba germană: Valentina Georgescu

Editor: Vidrașcu și fiii
Redactor: Gabriela Trășculescu
Corector: Cristina Anghel
Copertă: Andreea Apostol
Tehnoredactare și prepress: Mihai Stoianov

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
AUER, MARGIT

Școala animalelor magice / Margit Auer; il. de Nina Dulleck;
trad. din lb. germană de Valentina Georgescu. – București: Litera, 2020
3 vol.

ISBN 978-606-33-4820-4
Vol. 1. - 2020. - ISBN 978-606-33-4754-2

I. Dulleck, Nina (il.)
II. Georgescu, Valentina (trad.)

821.112.2

Margit Auer

Ilustrații de Nina Dulleck

Traducere din limba germană
Valentina Georgescu

București
2020

Capitolul 1: Camionul de mutat mobilă	15
Capitolul 2: „Tanti Elfriiiedel!”	25
Capitolul 3: Autobuzul misterios	38
Capitolul 4: Ora de sport	45
Capitolul 5: „Morrison, la datorie!”	50
Capitolul 6: Pinkie provoacă haos	64
Capitolul 7: Totul merge pe dos	69
Capitolul 8: O scrisoare de la magazinul Magic Pet	79

Capitolul 9: Ida și Benni își primesc animalele magice	85
Capitolul 10: Acasă la Ida	96
Capitolul 11: Acasă la Benni	104
Capitolul 12: Animalele magice sunt aduse la școală	111
Capitolul 13: Rabbat poștește la fursecuri cu ciocolată	120
Capitolul 14: Probleme în sala de recreație	126
Capitolul 15: Scrisoarea de dragoste	138
Capitolul 16: Poțiunea magică puturoasă	144
Capitolul 17: O călătorie în noapte	150
Capitolul 18: Prins în fapt!	155
Capitolul 19: Fiertura puturoasă ajunge la gunoi	166
Capitolul 20: Ida și Benni se împrietenesc	177
Ultimul capitol: Competiția	185

Capitolul 1

Camionul de mutat mobilă

– Aaaaaaaah! Au! Fir-ar!

Benni coborî în mare viteză Strada Ciocârliilor și ateriză direct în mijlocul unei tufe de trandafiri. Era ultima zi a vacanței de vară, iar Benni reușise, în sfârșit, să se dezlipească de aparatul de radio, unde, în fiecare după-amiază, se difuza emisiunea lui preferată: „A treia dimensiune“. Nu și azi însă.

Azi reușise, în sfârșit, să-și scoată din boxa de la subsol skateboardul pe care i-l făcuse

cadou unchiul Johnnie de Paște. Cu un skateboard, fetele puteau fi foarte ușor impresionate, îi spusese unchiul Johnnie.

Benjamin Schubert oftă, ieșind pe brânci din tufa de trandafiri. Faza asta precis nu fusese nemaipomenit de impresionantă. Ieși șchiopătând pe trotuar și își trase jeanșii în sus. Se julise la genunchiul drept, dar nu sângera. Ce baftă!

În acel moment, Benni observă camionul de mutat mobilă. Era parcat sub castanul din Piața Johannis, o piațetă drăguță de la capătul Străzii Ciocârliilor. Aici, locuințele alternau cu magazine. Existau o brutărie, un magazin de biciclete și Salonul de coafură Elfriede. De la începutul lunii, acesta din urmă avea proprietari noi. Și, din câte se pare, se mutau acum în apartamentul de la primul etaj, exact deasupra salonului.

Benni se hotărî să urmărească totul mai de aproape. Se urcă pe skateboard cu picioarele tremurând și se apropie precaut.

Ușile camionului de mutat mobilă erau larg deschise. Benni văzu o veioză cu picior, multe rafturi, un șifonier și foarte multe cutii de carton. Niște bărbați cărau în casă mobilier de bucătărie, covoare făcute sul și tablouri, toate împachetate în folie transparentă. O veriță târcată îi tăie calea în grabă și se făcu nevăzută în coroana castanului. Benni rămase pe loc. Hopa! Skateboardul începu să ruleze pe stradă de unul singur. Un biciclist cu cască neagră apăru în mare viteză. Înjură și, încercând să ocolească skateboardul, fu cât pe ce să se izbească de oamenii cu mutatul, care exact în acel moment travesau piațeta cărând o oglindă uriașă. Se auzi un fluierat ascuțit. Biciclistul ridică privirea și trase în ultima secundă de ghidon spre stânga.

– Ferește-ți vechitura! îi strigă el lui Benni furios, continuându-și drumul.

Dar Benni nici nu-l băgă în seamă. Căci fluieratul venise fără îndoială de la verița care tocmai traversase în mare viteză piațeta

și care stătea acum în castan, uitându-se în jos la el, în timp ce-și mișca într-o parte și-n cealaltă coada stufoasă. Ciudat. Benni nu mai auzise vreodată o veveriță fluierând. Și apoi, de când aveau veverițele dungi?

Bărbații tocmai cărau în casă o comodă plină de abțibilduri colorate. Benni urcă din nou pe skateboard și se apropie și mai mult. Au, genunchiul continua să îl doară! Pe platforma camionului era un pupitru cu sertare lila. Lila? Când unuia dintre bărbați îi scăpă din mâini un afiș de film pe care scria „Noaptea vampirilor“, lui Benni i-a fost foarte clar că acolo se muta o fată. Ridică din umeri și porni spre casă. Un prieten i-ar fi prins tare bine. Dar o fată? Nu, mulțumesc!

Benni o luă încet spre casă pe Strada Ciocârliilor. Deodată,

auzi un fâsâit. Venea direct din gardul viu. Ca și cum cineva ar fi dezumflat o saltea pneumatică. Ce era?

Benni coborî de pe skateboard și se apropie tiptil. Se pricepea de minune să nu scoată niciun zgomot. Ajuns la gardul viu, se ghemui. Trase cu ochiul prin gaura întunecată din frunze și rămurele. Tresări. În fața lui se afla un șarpe mare. Un șarpe adevărat, viu, cu solzi verde-oliv. Inima începu să-i bată nebunește.

Șarpele avea ochi bruni, vigilenți. Deschise gura, și limba îi țâșni afară din ea. Cerul gurii era negru-albăstrui.

Benni începu să tremure atât de tare, că abia reuși să se întoarcă pe stradă.

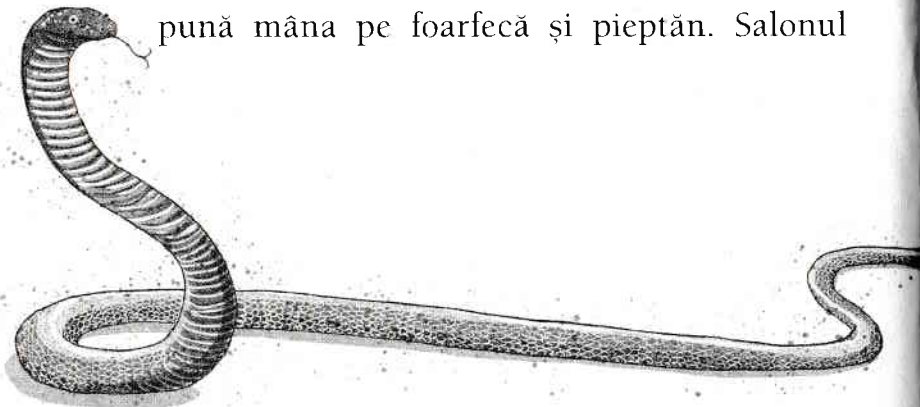
Când, în sfârșit, ajunsese înapoi la skateboard, nu ezită nicio secundă. Urcă pe el, prinse viteză și nu se mai opri decât când ajunsese acasă.

Ida Kronenberg ședea pe pervazul de la fereastra noii ei camere, bălăbănindu-și picioarele. Un picior în față, unul în spate. Prefera să stea acolo. Se săturase de această mutare. Mai întâi trebuise să își strângă toate lucrurile. Iar acum trebuia să despacheteze din nou totul. Era ceva ce mai putea aștepta.

Era după-amiază, iar jos, în Piața Johannis, un măturător se oprise lângă tomberonul lui portocaliu pe roți. Voia oare să intre la Salonul de coafură Elfriede, să se tundă? Părinții ei, proprietarii frizeriei, nu scăpau niciodată de muncă.

Chiar și azi, în ziua mutării, trebuiau să pună mâna pe foarfecă și pieptăn. Salonul

fusese mult timp închis, și parcă toți locuitorii cartierului nu așteptaseră decât deschiderea Salonului de coafură Elfriede, ca să se tundă, să se usuce și să-și vopsească din nou părul.

Ida își plimbă privirea peste Piața Johannis. Casele aveau fațade colorate și mici balcoane. Unele ferestre erau deschise, cineva exersa la vioară. Destul de scârțâit. Ida deveni foarte melancolică; și prietena ei cea mai bună, Miriam, cânta la vioară. Ce dor îi era de ea! După părerea Idei, Miriam cânta mult mai bine.

A doua zi începea școala într-o clasă nouă. Școala Winterstein. Așa se numea noua școală la care urma să meargă de acum încolo Ida.

Cum avea să fie, oare? Ida nu cunoștea pe nimeni. Nici în noul cartier nu văzuse încă vreun copil – în afară de băiatul acela spălăcit, care se învărtise pe acolo atât de stângaci pe skateboardul lui. De jos se auzi clopoțelul ușii salonului, iar măturătorul ieși proaspăt tuns. Curioasă, Ida se aplecă un pic prea mult în

afară. Atunci răsună un fluierat ascuțit, iar Ida se prinse exact la țanc de tocul ferestrei. Icnii. Puțin lipsise să cadă în gol. Ida privi din cadrul ferestrei. Cine fluierase așa, oare?

Un animăluț cu coadă stufoasă o privea cu ochi mari din castanul din mijlocul piațetei. O și salută, fluturându-și lăbuța. Dar Ida nu văzu asta.

Când jos, în stradă, măturătorul își luă tomberonul și începu să îl hurducăie pe trotuar, animăluțul se făcu numaidecât nevăzut. Se ascunsese deja printre ramurile castanului, când se auzi un al doilea fluierat. Era un salut de despărțire. Dar Ida nu băgă de seamă.

Ajuns acasă, Benni lăsă skateboardul în boxă. Se duse în camera lui și își luă enciclopedia cu animale. Răsfoi mult până găsi ce căuta: fotografia unui șarpe cu solzi verde-oliv și cu cerul gurii negru-albăstrui.

MAMBA NEGRU Unul dintre cei mai periculoși șerpi din lume! Este foarte rapid, iar veninul lui e adesea letal. Originar din Africa de Est.

Răsfoi mai departe și descoperi un animal ce semăna cu o veveriță, dar care nu era veveriță.

VEVERITA CANADIANĂ Veverița canadiană are blană maronie cu dungi negre pe spinare. Adesea își face simțită prezența printr-un fluierat ascuțit. Trăiește în America de Nord.

Benni închise uluit enciclopedia. Ce căutau un șarpe din Africa de Est și o veveriță din America de Nord atât de aproape de casa lui?

Noaptea era călduță, cu un cer plin de stele căzătoare. Benni stătea lungit în patul lui de forma unei corăbii de pirați și se tot foia. Visa ceva înfricoșător. Trebuia să se ia la întrecere

cu un șarpe târcat și cu o veveriță verde. Dar nu reușea să se urnească din loc. Animalele râdeau de el. Râdeau, și râdeau, și râdeau...

Benni deschise ochii pe jumătate adormit. Afară se lumina de ziuă. Dar Benni nici nu observă.

– Nu vreau să fiu mereu ultimul, fonfăi el și se întoarse cu fața la perete.

Câteva case mai încolo, Ida ședea la fereastră. Nu putea dormi. Era mult prea emoționată. A doua zi urma să meargă la o școală nouă. Oare avea să-și facă repede prieteni?

Ia uite, încă o stea căzătoare! Ida își dori numaidecât, pentru a șaptea oară deja, să îi placă mult de tot la noua școală.

Capitolul 2

„Tanti Elfriiede!”

Școala Winterstein se afla într-o vilă veche de cărămidă, cu două turnuri rotunde în stânga și în dreapta și cu o scară lată în mijloc. Chiar deasupra intrării se afla biroul directorului Heribert Siegmann. Ca întotdeauna în prima zi a unui nou an școlar, acesta stătea la fereastră, urmărindu-i încântat pe școlarii care forfoteau grăbiți. Începea un nou an școlar! Spera să fie unul liniștit.

Când Ida îi văzu pe ceilalți copii la poarta școlii, îi pieri tot curajul. Fetele și băieții